

Resum programació didàctica del departament d'alemany

Nivell superior C1

Escola Oficial d'Idiomes de Calvià

1. DEFINICIÓ DE NIVELL C1

Segons estableix el Marc Europeu Comú de Referència el nivell C1 implica un domini funcional efectiu de la llengua.

El tret més característic d'aquest nivell és un bon accés a un **ampli repertori lingüístic**, que permet una **comunicació fluida i espontània**, com es demostra en els exemples següents: pot expressar-se fluidament i espontàniament sense gaire esforç; té un bon control d'un repertori lèxic ampli que li permet superar fàcilment els buits que es puguin produir mitjançant circumloquis. Difícilment es detectarà la recerca d'expressions o d'estratègies d'evitació, i només un tema conceptualment difícil podrà impedir la fluïdesa natural del discurs. Les habilitats discursives que caracteritzen la banda anterior (B2+) continuen sent evidents en el Nivell C1, que posa més èmfasi en la **fluïdesa**, per exemple: seleccionar la frase més adient per iniciar les observacions, per prendre el torn de paraula o per guanyar temps i mantenir-lo mentre es pensa el que es vol dir; **produir un discurs clar, fluid i ben estructurat, i controlar les estructures organitzatives, els connectors i els mecanismes de cohesió**.

Els alumnes d'aquest nivell han de ser conscients de la relació que existeix entre la llengua, la cultura que l'envolta i la importància dels registres. Han de desenvolupar l'afició a llegir tot tipus de textos: generals i de ficció. Han de ser capaços d'adaptar l'ús de la llengua a un ampli ventall de situacions socials, i expressar opinió i interactuar mitjançant textos orals i escrits reconeixent i fent un ús adient dels registres.

En aquest nivell s'ha de millorar l'ús de la llengua estenent el seu vocabulari i perfeccionant la utilització i el domini de l'estil i del registre, més que aprendre noves estructures gramaticals. **Aquest nivell de competència dóna accés a llegir i entendre qualsevol tipus de publicació, com ara tota mena de premsa o altres mitjans de comunicació, a més de poder abordar altres àrees culturals com el teatre, el cinema o la literatura.**

S'entén que les persones que superin aquest nivell estan preparats per ocupar llocs de responsabilitat en el món del treball o per accedir a un curs universitari, entre d'altres possibilitats.

2. OBJECTIUS GENERALS DEL NIVELL C1

2.1. Destreses de comunicació escrita:

▪ Comprensió lectora

- Comprendre varietat de textos extensos i complexos i apreciar-ne les diferències d'estil, sempre que l'alumne tingui oportunitat de tornar a llegir les seccions que presentin més dificultats.
- Comprendre textos literaris contemporanis sense esforç i mostrar-ne una comprensió no només de la trama argumental sinó també dels significats, idees i connexions implícites.

- Comprendre articles especialitzats, informes i instruccions tècniques extenses, encara que no tinguin relació amb el camp d'especialitat de l'alumnat, identificant-ne els detalls, i les actituds i opinions explícites i implícites, sempre que es disposi de temps suficient per a tornar a llegir les seccions que presentin dificultat.
- Comprendre, amb l'ajut ocasional d'un diccionari, qualsevol tipus de correspondència.
- Recollir, després d'una lectura ràpida, la informació necessària continguda en un ampli ventall d'escriu amb l'objectiu de formar una opinió fiable sobre la rellevància o utilitat d'aquesta informació.

▪ Expressió escrita i interacció

- Expressar-se de forma extensa mitjançant textos clars i ben estructurats, destacant les idees principals i ampliant-les, defensant el punt de vista propi amb idees complementàries, motius i exemples adients i finalitzar amb una conclusió apropiada.
- Seleccionar l'estil i el registre apropiat en funció del lector al qual s'adrecin els textos.
- Escriure cartes de diversos tipus i propòsits: sol·licituds i lliurament d'informació; sol·licituds de treball, queixes, disculpes, consells, etc.
- Escriure sobre temes complexos i destacar-ne els aspectes més importants.
- Expressar-se amb claredat i precisió en la correspondència personal; fer servir l'idioma de manera flexible i eficaç, incloent-hi el llenguatge emocional, al·lusiu i humorístic, encara que l'ús d'aquest llenguatge no sigui sempre totalment adequat des del punt de vista social.
- Escriure resums o ressenyes d'obres literàries o cinematogràfiques o d'altres esdeveniments culturals.
- Escriure textos argumentatius i discursius, informes, o articles que presentin arguments d'una manera coherent amb una estructura lògica.
- L'aprenent d'aquest nivell haurà de mantenir de manera consistent un alt grau de correcció gramatical; els errors encara són presents, emperò han de ser escassos i generalment, l'aprenent ha de ser capaç de corregir-los quan es produeixen.

2.2. Destreses de comunicació oral:

▪ Comprensió auditiva

- Comprendre discursos extensos lingüística i conceptualment complexos, fins i tot si les condicions acústiques no són del tot favorables, encara que els textos no estiguin clarament estructurats i que les relacions entre les parts del discurs només siguin implícites. Aquests discursos poden referir-se a temes que no formin part del camp d'especialitza-

ció de l'alumne, encara que, a vegades, s'hagin de confirmar certs detalls, sobretot si l'accent no és familiar. Els textos inclouran les diverses varietats estàndard de la llengua i podran estar articulats a velocitat normal o ràpida.

- Comprendre programes de televisió i pel·lícules sense esforç, tenint en compte que els arguments molt complexos i detallats encara poden presentar alguns problemes.
- Comprendre sense esforç interaccions socials en forma de debat públic i/o discussió en grup sobre temes abstractes, complexos i poc familiars
 - Fer servir les claus contextuais, gramaticals i lèxiques per inferir actituds, estats d'ànim, intencions i relacions entre els interlocutors, per a poder anticipar el desenvolupament del discurs.
 - Reconèixer un ampli ventall d'expressions idiomàtiques i col·loquials i apreciar-ne els canvis de registre que es puguin produir.

▪ Expressió oral i interacció

- Interacció

Escollir una expressió adequada entre un repertori a l'abast de funcions del discurs per a introduir els comentaris propis amb la finalitat de prendre la paraula o mantenir-la i relacionar amb habilitat les pròpies intervencions amb les dels altres interlocutors.

- Utilitzar la llengua de manera flexible i eficaç amb finalitats socials i professionals, adequant l'aportació pròpia a les dels altres interlocutors, fent ús de les convencions lingüístiques i paralingüístiques adients.
- Formular, de manera precisa, idees i opinions i demanar aclariment dels detalls que necessiten confirmar-se, sobretot si l'accent resulta poc familiar.
- Mantenir un torn extens en una conversació informal i participar en intercanvis sobre temes abstractes o culturals amb un bon grau de fluïdesa i un ampli ventall d'expressions.
- Presentar descripcions clares i detallades sobre temes complexos que poden incloure subtemes, i desenvolupar alguns punts concrets per a arribar a una conclusió apropiada.
- Seguir i participar en converses i discussions informals en grup en les quals es tractin temes abstractes, complexos i, fins i tot, poc familiars.
- Seguir i participar en discussions i reunions formals, inclús sobre temes abstractes i poc familiars, sent capaç de presentar un argument sòlid de manera convincent, respondre a preguntes i comentaris i respondre als arguments contraris de manera fluida, espontània i apropiada. Si es produeix una dificultat, es resoldrà mitjançant una reformulació o una pregunta sol·licitant més detall o informació i fent servir les estratègies de compensació de manera adient.

- Expressar desacord o crítica sense causar en els interlocutors molèsties o incomoditats produïdes per l'ús de convencions socioculturals no adients.
- Participar plenament en entrevistes, com a entrevistat o entrevistador, mostrant la capacitat de desenvolupar el tema amb fluïdesa, sense fer ús d'un guió escrit i sent capaç de dirigir la interacció, incorporant al discurs les preguntes de terceres persones.

- Producció oral

- Fer descripcions i presentacions i produir textos narratius o monòlegs ben detallats sobre temes complexos, integrant-hi subtemes, desenvolupant punts específics i donant forma final al discurs amb una conclusió apropiada.
- En adreçar-se a una audiència, expandir i elaborar punts explicatius o donar explicacions prou extenses incloent els exemples adients per donar suport al discurs. L'aprenent ha de saber respondre a les intervencions de l'audiència de forma espontània i gairebé sense esforç. Quan sigui necessari ha de poder respondre a preguntes inesperades o desviar-se del tema de forma espontània i natural, a més de mostrar capacitat d'enfrontar-se a les crítiques.

3. CONTINGUTS

ÀREES TEMÀTIQUES

El MECR contextualitza les àrees temàtiques més importants.. En arribar als nivells superiors aquestes àrees ja han d'haver estat majoritàriament cobertes pels aprenents. Aquests centres d'interès inclouen les experiències de la vida quotidiana i es distribueixen en "dominis". S'estableixen els següents dominis:

1. personal
2. públic
3. ocupacional
4. educatiu

Cadascun d'aquests dominis es subdivideix en set subcategories:

1. localitzacions
2. institucions
3. persones
4. objectes
5. esdeveniments
6. operacions

Les àrees temàtiques que es presenten a continuació pertanyen a aquests dominis i categories. Els continguts d'aquestes àrees no intenten ser exhaustius ni prescriptius i permeten afegir altres que s'adaptin als interessos i necessitats individuals dels alumnes.

1. **Perspectiva social de l'habitatge:** l'evolució de les ciutats: present i passat; trasllats de domicili, desplaçaments forçosos; llocs de residència, intercanvi de cases, tipus d'habitatges més sol·licitats, suburbis; condicions d'habitabilitat dels habitatges, dificultats d'accés a un habi-

tatge; habitatges protegits; habitatges sense condicions d'habitabilitat; els esquàters; procés de llogar comprar i vendre un habitatge, etc.

2. Llei, crim i delicte: delictes comuns, ofenses i crims; denunciar un delicte; càstigs; cadena perpètua, la pena de mort; la responsabilitat criminal; etc. Processos legals: arrest, detenció, judicis, sentències, apel·lacions; la vida a les presons, la rehabilitació i la reinserció social; la seguretat ciutadana, etc.

3. Serveis per a la ciutadania: serveis de salut; serveis socials; serveis d'urgències; assistència social; l'ús de serveis públics; recursos culturals: biblioteques, parcs, centres socials; societats civils i ONG, gestions i negociacions amb les diverses entitats; procediments bancaris, sol·licitar un préstec o hipoteca; targetes de crèdit i dèbit, gestionar préstecs bancaris; la immigració, actituds i comportaments de les comunitats d'acollida; processos per obtenir la nacionalitat; tramitacions i informes d'accidents, etc.

4. Esdeveniments i personatges destacats: coneixements bàsics sobre els governs (parlaments i senats), les funcions de les institucions governamentals més representatives; personatges de la història, la literatura, la política, etc; les guerres mundials; el colonialisme; la formació de la llengua; el sufragi universal; les dones i el vot; la gent jove i el vot; etc.

5. La família i les diverses organitzacions familiars: matrimoni; divorci; violència domèstica; segones núpcies; famílies d'acollida; adopció; l'educació dels infants, els matrimonis interculturals; els rituals referits al naixement, al matrimoni i a la mort; la monogàmia i la poligàmia, etc.

6. El món del treball: satisfacció en el lloc de treball; igualtat; acomiadament del treball: implicacions; intimidació i assajament en el treball; normes internes de les empreses; descripció de diferents llocs de treball; problemes relacionats amb el treball, els procediments d'entrevista i selecció en el treball; els currículums personals; els canvis de professió; entrenament i estratègies per sol·licitar un lloc de treball; la immigració i el treball, treballar a altres països; les qualificacions acadèmiques; les necessitats educatives enfocades a l'obtenció d'un treball, etc.

7. L'educació: l'ensenyament primari secundari i universitari; la formació professional; la formació permanent, estudis; escoles i aules; educació d'adults; formalitzar documentació; processos administratius; l'organització dels sistemes educatius a diversos països. L'educació laica i l'educació religiosa, etc.

8. El medi ambient: el trànsit; el trànsit excessiu, la contaminació; els canvis climàtics; l'efecte hivernacle; el concepte de ostensibilitat; tractament de residus; temes relacionats amb el consumisme; els excessos en l'alimentació i el vestir. Assajos i recerca sobre el medi ambient. Contribucions personals a la sostenibilitat mediambiental (la petjada ecològica). Les energies renovables, etc.

9. La salut física i mental: la cultura de la nutrició; la interpretació de la informació nutritiva dels aliments; la relació entre el menjar i la bona salut; visites al metge; interpretar la informació sobre una malaltia; les prescripcions mèdiques; malalties comunes més freqüents i els seus símptomes, etc.

10. Oci i cultura: el cinema; la música i el teatre; l'esport; la televisió; les ressenyes de pel·lícules; les formes alternatives de passar les hores d'oci; les tradicions més arrelades, les festes; les vacances i els viatges com a mitjans per a descobrir i contrastar les diferents cultures; cultura popular, expressions i refranys, ironia i humor, etc.

11. La publicitat i el consumisme: maneres alternatives d'adquirir productes; Internet i els seus avantatges i desavantatges; la globalització; conseqüències ambientals del consum excessiu: protecció dels consumidors; drets dels consumidors; reclamacions formals; les garanties dels productes, publicar anuncis; la publicitat enganyosa, etc.

12. Ciència i tecnologia: els materials, equips i mecanismes de seguretat; la recerca, els avanços mèdics i tecnològics; la manipulació genètica i les seves implicacions ètiques delictes i crims que fan servir les noves tecnologies i els seus possibles usos delictius, etc.

13. La natura i el món animal: el comportament animal i humà; la nostra relació amb els animals; les espècies de flora i fauna en vies d'extinció; la construcció de zoològics i parcs nacionals; el conflicte entre els animals salvatges i la població humana; etc.

14. La seguretat i el perill del món que ens envolta. Les catàstrofes naturals i les catàstrofes provocades. La seguretat ciutadana. Els conflictes bèl·lics en el món actual. El terrorisme. Les oscil·lacions del sistema econòmic, etc.

REPERTORI LÈXIC i LINGÜÍSTIC

Segons s'incrementa la complexitat de la interacció i es tracten textos més autèntics es necessita un lèxic més ampli. En aquest nivell l'alumnat ha de tenir la capacitat de triar lliurement els temes que s'adaptin a les seves necessitats, tant de tipus general com específic, per tant no és pot incloure un llistat d'exponents lèxics. Els trets generals es poden definir de la següent manera:

- a. tenir un domini acurat i sòlid d'un ampli repertori lèxic, encara que es facin servir les estratègies de compensació i evitació quan es desconeix o no es recorda una paraula o associació lèxica. Això no obstant, l'aprenent haurà de ser capaç de buscar paraules o expressions sense fer-ho de forma evident enfront dels interlocutors.
- b. tenir un domini acurat i sòlid d'expressions idiomàtiques i col·loquials a més d'un ampli ventall de funcions discursives que permeten la iniciació i el manteniment del torn de paraula.

Els aprenents necessiten, per tant, aprofundir en el coneixement dels següents mecanismes:

- formació de paraules (prefixos, sufixos, paraules compostes, etc.)
- estructures discursives (referència pronominal, nexes entre paraules i oracions, etc.)
- associacions lèxiques
- frases fetes amb components preposicionals
- fusió de paraules
- préstecs lingüístics
- expressions de matisos
- expressions idiomàtiques
- verbs amb preposicions

3.1. CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS

L'ORACIÓ SIMPLE (Consolidació i aprofundiment)

Tipus d'oració, els elements constitutius i la seva posició

- L'oració enunciativa, interrogativa, exclamativa, exhortativa i dubitativa
- Parèntesi oracional i camps oracionals: Elements
- Elements amb posició fixa. del camp anterior (*Vorfeld*)
- Elements del camp interior (*Mittelfeld*):
- El subjecte
- Els complements acusatiu i datiu
- El complement genitiu
- El complement preposicional
- El complement predicatiu
- El complement verbatiu : "*Ich lasse ihn sofort kommen*". " *Jetzt gilt es, mehr zu arbeiten*".
- Els complements circumstancials
- Posició del element negatiu *nicht*: "*Satznegation*" i "*Sondernegation*"
- Elements del camp posterior (*Nachfeld*)
- Modificacions de l'estructura:
- Trencament del parèntesi oracional (*Satzklammer*) normatiu
- Inversió (*Umstellung*)
- OI en posició inicial amb passiva: Dat(Pl.) + VAux.Sg. + Part. Pas., p.ex. *Ihm/Ihnen wurde geholfen*
- Aposicions
- El·lipsi
- Fenòmens de concordança.

L'ORACIÓ COMPOSTA (Consolidació i aprofundiment)

Expressió de relacions lògiques

- Exclusió: *entweder ...*
- Adició: *sowohl ... als auch, nicht nur ... sondern auch, weder ... noch , einerseits ...an dererseits*
- Objeció/Oposició: *aber, jedoch, obwohl, obgleich, obschon, trotzdem, zwar ... aber (aber doch), auch wenn/ wenn ... auch* ("Auch wenn wir alle Geld spenden, können wir seine Operation nicht bezahlen"/*Wenn wir auch alle Geld spenden, ...* "), *während, dennoch, demgegenüber, indessen, anstatt dass, außer dass, außer wenn, statt+genitiu, statt ...zu + infinitiu*
- Causa: *weil, da, denn, deshalb, deswegen, daher, darum, nämlich, zumal(da)*
- Conseqüència: *so ... dass, so dass, also, folglich, infolgedessen, demnach, insofern*
- Comparació: *als, als dass, (nicht) so ... wie, während* .
- Irreal: *als ob, als*
- Finalitat: *um ... zu, damit, zum + infinitiu substantivat*

- Condició: *wenn, sonst, falls, es sei denn, dass*
- Dubte, pregunta: pronoms interrogatius, *ob*.
- Relacions temporals :
- Simultaneïtat: *als, wenn, während, bis, seit(dem), solange (Solange du deine Aufgaben nicht gemacht hast, gehst du nicht zum Fußball!)*
- Anterioritat: *nachdem, sobald, kaum dass*
- Posterioritat: *bevor, ehe*
- Modalitat: *ohne dass, ohne zu, indem, je ... desto/umso*

- Posició dels elements constitutius en l'oració subordinada.

EL SINTAGMA NOMINAL (Consolidació i aprofundiment)

- Nucli: Substantiu
 - Gènere
 - Substantius amb gènere variable:
 - Amb canvi de significat: *der/das Band, das/die Steuer, der/das Erbe, der/das Gehalt, der/die Laster, der/die Kiefer ...*
 - Sense canvi de significat: *der/das Keks, der/das Joghurt, der/das Poster, der/das Sakko, der/das Liter ...*
 - Nombre:
 - Els cinc tipus de formació del plural:
 - Substantius que s'utilitzen sempre en singular: *Milch, Obst, Menschheit, Kälte, Euro, Kilo,*
 - Substantius que s'utilitzen fonamentalment en plural: *Möbel, Zutaten, Eltern, Lebensmittel, Hosenträger*
 - Substantius que s'utilitzen exclusivament en plural: *die Flitterwochen, die Masern/Pocken/Röteln ...*
 - Casos especials de formació del plural:
 - Substantius amb doble plural però mateixa forma de singular: *der Block (die/Blöcke/Blocks), die Mutter (die Mütter/Muttern), die Bank (die Bänke/Banken)*
 - Substantius amb doble plural i diferent gènere: *der/das Band (die Bände/Bande, Bänder-der/die Kiefer (die Kiefer/Kiefern), der/die Leiter (die Leiter/Leitern)...*
 - Estrangerismes amb plural originari : *das Tempus – die Tempora, das Genus – die Genera, das Visum – die Visa/Visen*
 - El plural dels substantius acabats en *–mann*: *Eheleute, Fachleute*, però: *Schneemänner, Weihnachtsmänner* o *Feuerwehrmänner/Feuerwehrlaute*.
 - Formació del plural mitjançant composició: *die Ratschläge, die Regenfälle, die Erbschaft*
- Formació dels substantius:
 - Composició (subst.+ subst., verb + subst., adjectiu + subst., adverb + subst., pronom substantiu, numeral + substantiu)
 - Derivació (-keit, -haft, -ung, etc.)
 - Afixació,
 - Diminutius,
 - Substantivació d'adjectius, verbs i pronoms: *der Fremde, ein Unbekannter, das Gesprochene .. Declinació: n-Deklination*
 - Genitiu amb noms propis: *Gudruns Bruder, Peters Geburtstag, der König Spaniens/Spaniens König*
 - El genitiu qualitatiu: *eine Frau mittleren Alters, eine Fahrkarte zweiter Klasse*
 - Ús especial de determinats casos, p.ex.: *Er blieb einen Monat, eines Tages ...*
 - *Vergangenes Jahr/ im vergangenen Jahr*
 - Grau
 - Pronom
 - Indefinitis: *beid-, einig-, manch-, mehrer-, wenig-, irgendein-, irgendjemand- ...*
 - Possessius: el seu ús i la seva substitució mitjançant els demostratius *dessen* i *deren*.
 - Demonstratius: *dies-/jen-, der-/die-/dasjenig-, ein solch-/solch-. ein derartig- /derartig-*
 - Relatiu: en genitiu; amb preposició; *wo, was, wer* Recíprocs: *einander, miteinander, aufeinander...*
 - Interrogatiu: *wofür, wozu, worauf ...*
 - El pronom es. Funcions :

- Correlat (*Platzhalter*) : “*Es kamen viele Gäste*”, “*Es herrschte ein großes Durcheinander*”; “*Es macht mich sehr traurig, dass du so unzufrieden bist*”
- Amb verbs impersonals: *es heißt, es geht um*
- Pronominaladverbien: *Ich bestehe darauf, dass sie kommt*
- Modificació del nucli mitjançant: Determinants Aposició:
- Explicativa (*lockere Apposition*)
- Nominal: *Ich möchte mit Herrn Meier, dem Direktor der Schule, sprechen*
- Adjectival: *Der alte Mann, hungrig und erschöpft, fiel zu Boden*
- Especificativa: (*enge Apposition*) : *Alexander der Größe, die Insel Mallorca*
- Sintagma adjectiu
- Sintagma adverbial
- Sintagma verbal
- Sintagma preposicional: *Lust auf ..., Angst vor ...*
- Oració de relatiu.
- Posició dels elements del sintagma nominal
- Fenòmens de concordança.
- Funcions sintàctiques

EL SINTAGMA ADJECTIU (Consolidació i aprofundiment.)

- Nucli: Adjectiu
- Formació dels adjectius:
- Composició (substantiu + adjectiu, adjectiu + adjectiu)
- Prefixació i sufixació (*un-, in-, il-, a-; -pflichtig, -bedürftig, -lustig, -lich, -bar, -treu*)
- Declinació: forta, feble i mixta
- Particularitats de la declinació: *solch-, wie viel-, einig-, irgendwelch-, manch-, mehrer-, viel-/wenig-*
- Substantivació de l'adjectiu i la seva declinació: *der Bekannte/ein Bekannter, alles Gute, nichts Neues, etwas Besonderes ...*
- Adjectius en *–e*: *böse, leise, weise ... (ein weiser Mann)*
- Adjectius en *–el*: *dunkel, heikel, sensibel ... (ein sensibler Mensch)*
- Adjectius en *–er*: *sauer, teuer ... (saure Milch)*
- Adjectius que no se declinen: Gentilicis: *der Berliner Flughafen*
- *ganz* i *halb* davant de noms geogràfics: *ganz Europa*, però “*das ganze Europa*”
- Determinats adjectius referits a colors: *lila, rosa, orange, türkis, beige ...*; sufixació mitjançant *–farben/farbig*: “*ein beigefarbener Rock*”
- Cas: nominatiu, acusatiu, datiu i genitiu.
- Grau
- El comparatiu absolut: “*seit längerer Zeit*”, “*bei größeren Problemen*”, “*zum besseren Verständnis*” ...
- Els adjectius numerals: cardinals, ordinals i fraccionaris
- Us dels cardinals nominalitzats: “*Ich habe eine Eins in Geschichte*”, “*Das geschah Mitte der Sechziger*”/“*in den siebziger/70er Jahren*”
- Els numerals iteratius i multiplicatius: en *-mal, -malig*: *tausendmal, zigmal, einmalig*; en *–fach*: *dreifach, mehrfach*
- Els numerals genèrics en *–erlei*: “*keinerlei Grund*”, “*tausenderlei Fragen*”
- Adjectius amb preposició fixa: *reich/arm an, bereit zu, froh über, stolz auf, identisch mit, müde von, ...*
- Adjectius amb complement acusatiu: *gewohnt, satt (Sie war den Lärm nicht gewohnt)*

- Adjectius amb complement datiu: *angeboren, bekannt, eigen, treu, ...* “Dies ist ihm eigen”, *Er ist immer seinen Idealen treu gewesen*)
- Adjectius amb complement genitiu: *schuldig, sich bewusst, verdächtig, sicher ...* (“*Er ist des Mordes schuldig*”, “*Sie war sich ihres Fehlers nicht bewusst*”)
- Modificació del nucli mitjançant sintagma (SAdv, SPrep, SAdj, SV) o oració
- Posició dels elements del sintagma adjectiu
- Fenòmens de concordança segons els determinants
- Funcions sintàctiques: només atributiu: *letzt-, link-, ander- ...*; només predicatiu: *egal, schade ...*

EL SINTAGMA VERBAL (consolidació i aprofundiment)

- Nucli. Verb
- Tipus de verbs
- Verbs modals i de modalitat (*drohen, pflegen, scheinen, versprechen, verstehen ...*)
- Els verbs *hören, sehen* i *lassen*
- Verbs reflexius
- Verbs recíprocs
- Verbs amb prefixos separables i inseparables: *durch-, über-, unter-, um-, voll-, wider-, wieder-*
- Sempre separables: *durchfallen, durchsehen, überhängen, umdrehen, umbringen, unterbringen, untergehen, vollschreiben, wiedersehen, ...*
- Mai separables: *durchdenken, überarbeiten, übertreiben, umgeben, unterschreiten, unterstützen, vollbringen, widerspiegeln, wiederholen ...*
- Separables i/o inseparables: *durchsetzen, umfahren, unterstellen, ...*
- Significat dels prefixos més freqüents: *lernen/erlernen, wohnen in/bewohnen ...*

Verbs amb complement preposicional Verbs funcionals (*Funktionsverbgefüge*):

amb sintagma preposicional: *zur Vernunft bringen, sich in Gefahr befinden, in Erfüllung gehen ...*

amb sintagma preposicional o sintagma nominal en acusatiu: *in Auftrag geben, den Schluss ziehen, Einfluss haben ...*

amb sintagma nominal en acusatiu: *Widerstand leisten, eine Entscheidung treffen, Interesse zeigen ...*

- Temps i aspecte
- Expressió del passat: *Perfekt, Präteritum i Plusquamperfekt*, present històric, el perfet dels verbs modals
- El *Konjunktiv*, formes compostes del *Konjunktiv I* i *II* Expressió del futur: present de *werden + inf. (Futur I)*; present de *werden + inf. compost (Futur II)*: “*Bevor Sie ankommen, werde ich alles vorbereitet haben*”; “*Er wird es vergessen haben*”
- Modalitat:
- Partícules modals
- Significat i ús de la modalitat subjectiva dels verbs modals (consolidació i aprofundiment)
- Algunes construccions alternatives als verbs modals
- L'estil indirecte: Indicatiu, *Konjunktiv I* o *II* o *würde + Infinitiu*
- Les formes infinites del verb:
- Infinitiu:
- Participi I i II. Funcions *Partizipialkonstruktionen*
- *zu + Participi I (gerundiu)*: “*ein schwer zu lösendes Problem*”

- Participi en substitució d'una oració subordinada adverbial: *“Den Schildern folgend, fand sie den Weg schnell”, “In Köln angekommen ...”* 5.1.6. Veu:
- Passiva de procés (formes de present, *Präteritum* i pretèrit perfet). i passiva d'estat.
- Passiva impersonal. . Passiva amb verbs modals
- Formes concurrents de la passiva: *man*, adjectius amb els sufixos *-lich, -bar*, construccions amb *lässt sich*, construccions amb *sein+zu* +infinitiu
- Ús de la passiva amb funció persuasiva: *Jetzt wird aber geschlafen*
- Nominalstil/Verbalstil (*Nominalisierungen*)
- Modificació del nucli
- Posició dels elements i fenòmens de concordança.
- Funcions sintàctiques

EL SINTAGMA ADVERBIAL (consolidació i aprofundiment)

- Nucli: Adverbis i locucions adverbials.
- Classes:
- Modals: *irgendwie, wenigstens*
- Causals: *also, dann, deshalb, deswegen, darum, nämlich, vorsichtshalber, infolgedessen, folglich ...*
- Locals: *d(a)r* + preposició (*da drin/darin*), *da* + preposició (*davor, daneben*), *dort/dortin, rein, raus, rauf ...; irgendwo, irgendwohin ...*
- Temporals: *davor, vorher, erst, irgendwann, inzwischen, nachher, tagsüber, stets ...*
- Concessius: *trotzdem, dennoch, nichtsdestoweniger ...*
- Condicionals: *andernfalls, bestenfalls ...*
- Pronominals (preposicionals): *dabei, darum, davor, dazu, hiermit ...*
- Adverbis de rang : *lediglich, allein, bereits, fast, beinahe, ausgerechnet ...*
- Modificació del nucli: Mitjançant el sintagma adverbial i d'un sintagma preposicional.
- Posició dels elements del sintagma: SN+ N
- Funcions sintàctiques

EL SINTAGMA PREPOSICIONAL (consolidació i aprofundiment)

- Nucli: Preposicions i locucions preposicionals
- Recció de les preposicions:
- Preposicions amb genitiu: *angesichts, anhand, bezüglich, dank, mangels, mittels, ungeachtet, inmitten, zugunsten ...*
- Preposicions amb datiu: *gemäß, zufolge, entgegen, zuliebe, ...*
- Preposicions amb datiu i/o genitiu: *laut, dank, binnen , ...*
- Combinació de preposicions: *von ... ab, bis auf, bis zu, bis über ...*
- Preposicions en forma de grup preposicional: *in der Nähe von, im Norden von ...*
- Preposicions amb adverbi: *ab morgen, von hier ...*
- Modificació del nucli
- Posició dels elements del sintagma
- Funcions sintàctiques

3.2. CONTINGUTS ORTOGRÀFICS (Consolidació del nivell avançat)

- La nova ortografia
- Ampliació dels usos dels signes ortogràfics i de puntuació: cometes, apòstrof, guionet .
- Convencions de puntuació en textos de caràcter formal (cartes ...) Ortografia de les abreviatures i sigles: *Eu, GmbH* ...

3.3. CONTINGUTS FONÈTICS I FONOLÒGICS (Consolidació)

- Processos fonològics (ensordiment, sonorització,assimilació,elisions, palatalització, nasalització, alternança, vocàlica, emmudiments ...)
- Accent, ritme i entonació
- Accent fònic dels elements lèxics aïllats (*Wortakzent*)
- Accent principal i secundari
- Diferent accentuació de les paraules compostes segons el tipus d'enllaç (*bestimmte oder aneinanderreihende Zusammensetzung*)
- Verbs amb prefix tònic o àton: canvi semàntic i de valència
- Patrons tonals de l'oració (*Satzakzent*):
- Contrast entre paraules funcionals (àtones) i paraules amb contingut semàntic (tòniques)
- Accentuació de l'ultima paraula en els sintagmes
- Accentuació dels complements en el sintagma verbal
- Entonació expressiva:
- Models d'entonació.
- Emfasització de l'entonació mitjançant partícules modals:
- Descendent (fallende Endmelodie) : *Aussage und Ausrufsätze, Aufforderungs und Wunschsätze, W-Fragen*
- Ascendent (steigende Endmelodie): Ja-Nein-Fragen, frases amb valor emotiu (sorpresa, protesta ...)
- Vacil·lant (schwebende Endmelodie), propi del discurs oral espontani
- Els diferents accents regionals (consolidació)

3.4. CONTINGUTS COMPETENCIALS

Competències socio-culturals

En el nivell C1 l'alumne ha de poder mostrar la seva capacitat d'usar la nova llengua amb flexibilitat i eficàcia per a fins socials, la qual cosa suposa aprofundir en els diversos aspectes socioculturals i en la incidència d'aquests aspectes sobre l'ús de l'idioma. El desenvolupament d'aquestes competències es potenciarà a través de tasques de caràcter transversal que incorporin i integrin aspectes sociològics, geogràfics, històrics o culturals sobre les comunitats en les quals es parla la llengua meta, tal com aquests apareixen i s'integren en textos reals com els que l'alumne haurà de comprendre, produir i tractar en situacions reals de comunicació. Els trets distintius característics d'una societat concreta i de la seva cultura poden estar relacionats amb els següents aspectes:

La vida quotidiana

- Festes i festius
- Les vacances a les diferents cultures: durada i formes d'aprofitament del temps lliure.
- Llocs i tipus de vacances.

- Les festes i els dies festius: els seu significat cultural.
- Llocs, ocasions.
- La música: importància de la música per a la comunitat en general.
- La percepció del treball a les diferents cultures.
- Les condicions de vida.
- Actituds enfront dels hàbits nocius (fumar, alcohol, etc.)
- La medicina i els metges: protocols de les visites mèdiques.
- Funcionament dels sistemes de salut. Adquisició de medicines. Utilització dels medicaments
- Els mitjans de comunicació i la societat; TV, ràdio i diaris; els programes més representatius; els programes més populars.
- Actituds referents als esdeveniments nacionals i internacionals.
- La lectura: materials a l'abast. Formats i continguts de diaris i revistes.
- La ciència: Conseqüències dels progressos en la ciència a la vida quotidiana.
- Els aparells electrònics: la seva utilització domèstica.
- El trànsit: diferents tipus de senyals segons els països. Senyals de trànsit. La pràctica de l'autoestop. El paper del cotxe en la societat.
- El temps lliure: aprofitament del temps lliure. Aficions més comunes a les diferents cultures.
 - El menjar: rituals i horaris dels àpats, diferències i similituds. El dinar fora de casa o al treball
 - Característiques dels serveis de cafeteries, restaurants, bars, etc. Les persones que visiten aquests llocs.
- El cinema i el teatre
- El paper de l'art a la societat: pintors més representatius.
- Esports i apostes: curses de cavalls, cotxes, quínieles i futbol, etc.
- Els diferents tipus de museus i les exposicions
- Trets característics del transport públic. Principals tipus de transport.
- Les compres: diferents costums pel que fa al consumisme.
- La percepció social de la vida en el camp i la vida en la ciutat a les diferents cultures.
- Comparació dels sistemes de seguretat i els serveis comunitaris.
- La seguretat ciutadana a les diferents cultures.

Les condicions de vida

- El nivell de vida i les seves variants regionals, ètniques i socials.
- Les prestacions socials.
- Les condicions dels habitatges; descripció i formes de vida a l'interior de les vivendes.
- Els animals de companyia: animals que es consideren de companyia. Paper i tractament d'aquests animals dins les famílies. Comparació entre les cultures.

Les relacions interpersonals

- L'estructura de la societat i les relacions entre les classes socials . Relacions de poder.
- Les relacions entre sexes (gènere i grau d'intimitat).
- Situació socials de la dona.
- L'estructura familiar i les relacions de parentiu: jerarquies i funcionament de les relacions familiars. Tipus de famílies.
- Les relacions entre generacions.
- Les relacions a la feina.

- La percepció social de les empreses i els negocis; relacions amb els organismes oficials: policia, administració, etc.
- Les relacions entre ètnies i comunitats.
- Raons per les quals es consideren de prestigi certes professions i carreres. [?] La competitivitat.

Valors, creences i actituds

- Els grups socio-professionals (acadèmics, de gestió, de serveis públics, oficis artesans i d'especialitat). La classe social.
- La riquesa (ingressos i patrimoni);
- Les cultures regionals;
- La seguretat;
- Les institucions;
- La tradició i el canvi social;
- La història; especialment, personatges i fets històrics;
- Les minories (ètniques, religioses);
- La identitat nacional;
- Els països estrangers, els estats, els pobles;
- La política;
- Les arts (música, arts visuals, literatura, teatre, cançó popular); [?]
- La religió; [?]
- L'humor.
- Tradicions, mites, històries, llegendes, costums i creences dels diferents països. Les cançons infantils: rimes, poemes. Les tradicions i creences referides a les festivitats, etc.
- Les religions més representatives: religió i societat.
- Trets més importants de la història del país/ societat.

Llenguatge corporal

- Coneixement de les convencions que regeixen els comportaments i que formen part de la competència sociocultural de l'aprenent.
- Interpretació de la proximitat física i la distància segons les cultures.
- El contacte físic i visual.
- El codi gestual.
- Formes de iniciació de converses i convencions sobre els torns de paraula.
- Expressions d'interès i rebuig.

Convencions socials

- Els obsequis.
- La indumentària.
- La puntualitat.
- Les actituds i convencions de la conversa i els tabús. [?]
- La durada de les visites.
- La manera d'acomiar-se.

- Principals diferències entre la llengua escrita i la parlada apart de la riquesa de lèxic i la complexitat de l'estructura.
- Salutacions, intercanvis i acomiadaments:
- La conversa intranscendent i els seus mecanismes.
- La manera en que les persones s'adrecen als altres: superiors, inferiors, iguals.
- Els graus de formalitat en el discurs oral i escrit (registre formal/ informal: diferències d'edat, de sexe, posició social, intimitat i estat emocional).
- Paradigmes d'entonació: maneres de mostrar la intenció comunicativa a través de l'entonació
- Tipus d'errades i la seva importància segons les diverses cultures.
- El telèfon: frases i procediments més comuns a l'hora de fer servir el telèfon. [?]
- Mots tabú: paraules o expressions que s'han de conèixer però l'ús de les quals no està socialment acceptat.
- Els amics: formes d'enfocar l'amistat: fer amics: clubs o organitzacions amb l'objectiu d'afavorir l'amistat entre joves i adults.
- La roba i el vestir: articles de vestir considerats més apropiats segons les ocasions (la feina, sortir a sopar, etc.).
- La higiene personal: diferents percepcions.
- El valor de les possessions.
- La cosmètica i l'aparença física: percepció sociocultural de les formes de maquillatge i tatuatge. Freqüència i raons de les operacions d'estètica.
- La puntualitat
- Invitacions i cites: formes de convidar a altres persones.
- Comportaments referents al consum de l'alcohol i del fumar: percepció social de les dones que tenen aquest hàbits.
- L'escriptura manual i el correu electrònic. Formes de comunicació escrita.

Comportaments rituals

- Les pràctiques religioses i els rituals.
- Els naixements, casaments i enterraments.
- L'actitud de l'audiència i de l'espectador als espectacles i a les cerimònies. [?] Les celebracions: els festivals, els balls, les discoteques, etc.

La consciència intercultural

El coneixement, la consciència i la comprensió de les relacions existents (semblances i diferències distintives) entre la visió del món de la comunitat de procedència i la visió del món de la comunitat la llengua de la qual és objecte d'aprenentatge són l'origen d'una consciència intercultural que inclou, de forma natural, la consciència de la diversitat regional i social dels dos mons. A més, aquesta consciència s'enriqueix també amb la percepció de l'existència d'una gamma més àmplia de cultures que les que les que afecten directament a l'aprenent, com ara llengua materna de (L1) i la segona llengua (L2).

Competència nocional

Les nocions que s'inclouen a continuació, són nocions o categories cognitives generals aplicables a qualsevol llengua i cultura i que estan presents en tota situació de comunicació i en tot text que sigui producte de l'activitat lingüística.

Per er al nivell C1 els exponents de les diverses subclasses de nocions poden ser formal i conceptualment complexos, menys freqüents o de caràcter especialitzat, i aquests exponents corresponen tant als repertoris lèxics com a les estructures sintagmàtiques, sintàctiques i textuals que es determinin per al nivell.

L'ordre 3377/2009 assenjala els següents continguts nocionals:

- Entitats i referència a persones, objectes i altres ens concrets i abstractes
- Expressió de les entitats
- Referència
 - a) Déixis.
 - b) Coreferència
 - Propietats :
Existència: existència/inexistència.
Qualitat:
 - qualitats físiques: forma, grandària, mesura, pes, temperatura, visibilitat/ opacitat, perceptibilitat acústica, sabor, olor, color, edat, condicions físiques, material.
 - valoracions: valor/preu, qualitat, actitud, acceptabilitat/inacceptabilitat, adequació/inadequació, correcció/incorrecció, facilitat/dificultat, importància/manca d'importància normalitat/anormalitat.
- Relacions
 - Relacions espacials: ubicació absoluta en l'espai, ubicació relativa en l'espai, origen, adreça, destinació, distància.
 - Relacions temporals:
 - a) situació absoluta en el temps: durada, freqüència, ocurrència única, seqüència.
 - b) situació relativa en el temps: seqüència, simultaneïtat, anterioritat, posterioritat.
 - Relacions lògiques: conjunció, disjunció, causa/conseqüència.
- Estats, activitats, processos, realitzacions:
 - a) temps; Aspecte; Modalitat (necessitat, possibilitat, capacitat, permís, obligació, prohibició, intenció)
 - b) participants i les seves relacions: agent, afectat, beneficiari, instrument, manera.

Competències comunicatives

■ Competència sociolingüística

Aquesta competència comprèn els coneixements i destreses necessàries per a abordar la dimensió social de l'ús de l'idioma, i inclou marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

En el nivell C1 s'espera que l'alumne desenvolupi aquesta competència de manera que es comuniqui amb flexibilitat i eficàcia, incloent els matisos de significat, les subtileses, els usos emocionals, al·lusius i humorístics de l'idioma, la qual cosa suposa apreciar diferents varietats de l'idioma i els canvis de registre, així com reconèixer una àmplia diversitat d'expressions idiomàtiques, col·loquials i d'argot, encara que es possible que l'aprenent necessiti confirmar detalls esporàdics, sobretot si l'accent li és desconegut.

■ Competència pragmàtica

▪ Competència discursiva

En aquest nivell s'espera que l'alumne sigui capaç de produir, comprendre i processar textos extensos i complexos de diversos tipus, formats i temes, en les varietats estàndard de la llengua i en diversos registres, utilitzant una àmplia gamma de recursos lingüístics i ajustant-los amb eficàcia al context específic i fins i tot a contextos especialitzats. Els aprenents necessiten competències concretes de construcció textual per a produir i comprendre textos que s'ajustin al seu context específic i que presentin una organització interna que respon a unes pautes concretes de:

1. Coherència textual o adequació del text oral o escrit al context comunicatiu:

- Tipus i format de text.
- Varietat de llengua.
- Registre.
- Tema: enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant; selecció lèxica i selecció d'estructures sintàctiques.
- Context espacial i temporal: referència espacial. Referència temporal.

2. Cohesió textual o organització interna del text oral o escrit.

- Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: Inici del discurs: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema i tematització.
- Desenvolupament del discurs.
- Desenvolupament temàtic.
- Manteniment del tema: coreferència; el·lipsi; repetició; reformulació i èmfasi.
- Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast i introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema.
- Conclusió del discurs: resum / recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

Aquestes habilitats cobren major importància en els nivells alts. La cohesió d'un text es reflecteix a través de tots els nexes lèxics i gramaticals que uneixen una part d'un text a una altra, les oracions a altres oracions i els paràgrafs a altres paràgrafs. El concepte de cohesió inclou sinònims, associacions lèxiques, pronoms de referència, temps verbals, referències temporals i gramaticals, etc.

La coherència es refereix a la manera que els significats i la seqüència d'idees es relacionen entre si, com per exemple la connexió que existeix entre problema i solució o entre pregunta i resposta. Quan les oracions, les idees i els detalls encaixen clarament, els lectors poden seguir fàcilment el text, i per tant l'escrit és coherent.

És difícil separar els dos aspectes, no obstant això la coherència afecta al sentit del text des del punt de vista de les idees, mentre que la cohesió es refereix als nexes de tipus mecànic i que afecten més al nivell lingüístic. Pot existir un text que estigui bé cohesionat però que sigui poc coherent. La cohesió, segons Halliday and Hassan (*Cohesion in English*) està íntimament relacionada amb el lèxic: la cohesió lèxica (sinònims, antònims i relacions semàntiques) se considera més important que la referència únicament gramatical.

És important que el professor faci reflexionar als alumnes sobre els mètodes existents per assolir aquestes habilitats.

S'espera que els aprenents d'aquests nivells puguin produir textos clars, fluids i ben estructurats, a través dels quals demostrin un ús controlat d'estructures organitzatives, connectors i mecanismes de cohesió.

▪ Competència funcional

En el nivell C1 s'espera de l'aprenent una competència que li permeti portar a terme qualsevol funció comunicativa o acte de parla, utilitzant els exponents d'aquestes funcions que siguin més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, in-formal, neutre, formal). Es poden considerar funcions característiques d'aquests nivells superiors les següents:

Informació

- Identificació de parlants (fets / intencions/)
- Exposar fets, reclamar
- Presentar algun fet com a vertader, fals, evident, segur, obvi, possible/
- Imposible,...
- Generalitzar
- Cridar l'atenció sobre algun punt
- Recordar alguna cosa
- Reproduir expressions
- Parlar de forma hipotètica
- Parlar sobre fets imprevisibles
- Reafirmar, assegurar i fer declaracions públiques
- Donar informació per a respondre
- Expressar falta de coneixement
- Rebutjar una proposta

Expressió d'opinió

- Expressar punts de vista: coneixement, conviccions i creences
- Expressar dubte
- Expressar falta de coneixement
- Preguntar sobre punts de vista cognitius
- Preguntar sobre fets coneguts
- Preguntar sobre conviccions, creences, suposicions
- Recolzar
- Jutjar estats o resultats d'accions
- Avaluar, comentar i complimentar
- Mostrar aprovació
- Agrair i apreciar un servei
- Trivialitzar, perdonar
- Expressar un punt de vista crític, desaprovar
- Retreure, acusar i lamentar
- Donar raons, justificar
- Admetre algun fet
- Demanar perdó
- Estar d'acord, contradir, corregir, objectar

- Insistir sobre alguna cosa
- Rebutjar objeccions
- Revocar
- Aprofundir sobre actituds i valors personals, desitjos i preferències

Expressió de sentiments

- Expressar empatia, simpatia, agraïment, entusiasme i alegria
- Expressar , decepció, consternació, indiferència, resignació, perplexitat i esperança
- Expressar por, preocupació, tristor, insatisfacció, disgust, fàstic i dolor

Intervenció en accions

- Convidar a algú a fer alguna cosa, a cooperar
- Fer requeriments
- Donar ordres i instruccions
- Qüestionar i presentar queixes
- Pressionar, prevenir, amenaçar
- Donar ànim i encoratjament
- Suggestir a partir d'una acció compartida o pròpia
- Recomanar, prevenir, desanimar
- Donar i negar permisos o dispenses
- Consultar
- Oferir alguna cosa, oferir ajuda
- Demanar sobre els desitjos dels altres
- Reaccionar enfront d'invitacions, desitjos o peticions
- Reaccionar enfront de pressions, amenaces o encoratjament
- Reconciliar-se
- Reaccionar a preguntes relacionades a desitjos, ofertes, invitacions
- Dubtar, vacil·lar sobre un fet
- Expressar actituds basades en la acció
- Expressar propòsit, resolució, indecisió, renúncia, motivació
- Expressar (in) viabilitat , (manca de) habilitat,(manca de) responsabilitat,(in) competència (manca de) disposició
- Expressar obligació i permís

Convencions socials

Orals

- Expressar la pròpia essència
- Reaccionar a preguntes sobre la pròpia essència
- Reaccionar a les salutacions d'altres
- Parlar per telèfon: identificar-se
- Iniciar i acabar converses telefòniques

Escrites

- Expressar acomiadaments i salutacions al receptor i a terceres persones

Intercanvis socials /professionals

- Excusar-se
- Disculpar-se
- Reaccionar a excuses
- Complimentar
- Reaccionar a un compliment
- Reaccionar a una felicitació
- Expressar condolença
- Reaccionar enfront de les condolences
- Brindar

Organització del discurs oral

Torn de paraula

- Demanar la paraula
- Interrompre a algú
- Mostrar el desig de mantenir la paraula
- Cercar l'atenció del parlant que té la paraula
- Cedir el torn
- Invitar a algú a intervenir • Assenyalar el fet d'estar escoltant
- Demanar silenci a un interlocutor Comprovar la comprensió del discurs
- Fer preguntes
- Demanar repetició o que els interlocutors lletregin alguna paraula
- Assenyalar la comprensió /incomprensió d'alun assumpte
- Demanar una explicació oral o una traducció
- Comprovar si s'ha entès el que s'ha dit
- Comentar sobre els enunciats propis i dels altres
-

Estructura de la conversa

- Titubejar, cercar paraules
- Demanar ajuda per expressar certes paraules
- Corregir-se, parafrasejar, enumerar, exemplificar
- Canviar el tema, emfatitzar, resumir, realçar

4. L'AVUACIÓ AL NIVELL C1

La Conselleria d'Educació i Cultura nomenarà cada curs escolar una comissió d'exàmens entre els professors de les diferents EOI de les Illes Balears. Aquesta comissió elaborarà les proves unificades i enviarà a les escoles la versió definitiva i completa de les proves, així com els criteris de correcció i avaluació, durada i percentatge per cada part de l'examen.

Les proves unificades per als alumnes oficials i lliures del nivell C1 es realitzaran en dues convocatòries, una al mes de juny i l'altra al mes de setembre, segons el calendari que facilitarà la Conselleria d'Educació per a les proves escrites i que aprovarà la CCP de l'EOI de Calvià per a les proves orals i les revisions.

El Certificat de nivell C1 equival a un nivell C1 del MCER, i atorga una qualificació per a cada una de les cinc destreses: comprensió lectora, comprensió auditiva, expressió escrita, expressió oral i ús de la llengua:

La qualificació numèrica de cada destresa s'obtéindrà aplicant la següent baremació als resultats obtinguts a la prova corresponent:

Percentatge damunt el total dels punts que es poden obtenir a la prova	Prova 20 punts (20% de la nota global)	Qualificació numèrica
100%	20 punts	10
95%	19 punts	9,4
90%	18 punts	8,8
85%	17 punts	8,1
80%	16 punts	7,5
75%	15 punts	6,9
70%	14 punts	6,3
65%	13 punts	5,6
60%	12 punts	5
< 60%	< 12 punts	---

Cada una de les parts s'ha de superar amb un 60% de la puntuació parcial, és a dir, amb una qualificació numèrica de 5. Si a un alumne li queda alguna part suspesa, a la convocatòria de setembre únicament s'haurà d'examinar de la part o de les parts suspeses.

A continuació figura la descripció del **format i la duració de les proves**. Tanmateix, aquest format pot estar sotmès a modificacions durant el curs, sempre que així ho decideixi la comissió d'exàmens.

COMPRESIÓ LECTORA

Objectius generals.

- a) Comprendre varietat de textos extensos i complexos i apreciar-ne les diferències d'estil, sempre que l'alumne tingui oportunitat de tornar a llegir les seccions que presentin més dificultats.
- b) Comprendre textos literaris contemporanis sense esforç i mostrar-ne una comprensió no només de la trama argumental sinó també dels significats, idees i connexions implícites.
- c) Comprendre articles especialitzats, informes i instruccions tècniques extenses, encara que no tinguin relació amb el camp d'especialitat de l'alumnat, identificant-ne els detalls, i les actituds i opinions explícites i implícites, sempre que es disposi de temps suficient per a tornar a llegir les seccions que presentin dificultat.
- d) Comprendre, amb l'ajut ocasional d'un diccionari, qualsevol tipus de correspondència.
- e) Recollir, després d'una lectura ràpida, la informació necessària continguda en un ampli ventall d'escrits amb l'objectiu de formar una opinió fiable sobre la rellevància o utilitat d'aquesta informació.

Format de la prova

Durada: 80 min aprox.

Valoració de la prova: 20%

Nombre de tasques: 3-4

Tipus de tasques:

- Un text extens acompanyat de preguntes d'opció múltiple, obertes i de vocabulari.

Aquesta activitat va enfocada a la comprensió general i dels detalls específics del text.

- Associar diferents ítems (preguntes, títols...) amb la informació corresponent de diversos textos breus sobre un mateix tema.

S'avalua la capacitat d'identificar opinions, detalls, finalitat, idees implícites i actituds; diferenciar idees que poden semblar similars; destriar la informació pertinent d'un text.

COMPENSIÓ AUDITIVA

Objectius generals

- a) Comprendre discursos extensos lingüística i conceptualment complexos, fins i tot si les condicions acústiques no són del tot favorables, encara que els textos no estiguin clarament estructurats i que les relacions entre les parts del discurs només siguin implícites. Aquests discursos poden referir-se a temes que no formin part del camp d'especialització de l'alumne, encara que, a vegades, s'hagin de confirmar certs detalls, sobretot si l'accent no és familiar. Els textos inclouran les diverses varietats estàndard de la llengua i podran estar articulats a velocitat normal o ràpida.
- b) Comprendre programes de televisió i pel·lícules sense esforç, tenint en compte que els arguments molt complexos i detallats encara poden presentar algun problema.
- c) Comprendre sense esforç interaccions socials en forma de debat públic i/o discussió en grup sobre temes abstractes, complexos i poc familiars
- d) Fer servir les claus contextuais, gramaticals i lèxiques per inferir actituds, estats d'ànim, intencions i relacions entre els interlocutors, per a poder anticipar el desenvolupament del discurs.
- e) Reconèixer un ampli ventall d'expressions idiomàtiques i col·loquials i apreciar-ne els canvis de registre que es puguin produir.

Format de la prova

Durada: 30-35 min

Valoració de la prova: 20%

Nombre de tasques: 2

Tipus de tasques:

1. A partir de textos orals de tipus divulgatiu o de xerrades informatives o debats destinats a una audiència no especialitzada en el tema, el candidat ha de demostrar comprensió detallada i específica de la informació o opinions expressades en el text i respondre a preguntes concretes (offene Fragen) sobre el que s'ha escoltat .

Tipus de textos: Radiobeitrag/Gespräch.

2. A partir d'un text llarg amb parts de monòleg i parts de diàleg, els candidats han de marcar la informació correcta de dues opcions (a – b) proposades.

Les preguntes van enfocades a demostrar la capacitat d'interpretar el context, identificar els parlants, els punts principals i les actituds i opinions.

Els textos es presenten en suport àudio. Cada text s'escoltarà 2 vegades.

ÚS DE LA LLENGUA

Objectius generals

Aquesta prova avalua fonamentalment la competència lingüística en els següents aspectes: sintaxi, morfologia, lèxic i actes comunicatius.

Format de la prova

Durada: 60 min aprox.

Valoració de la prova: 20%

Nombre de tasques: 4

Tipus de tasques:

- Freier Lückentext: Completar un text amb alguns elements gramaticals i lèxics. Obert, sense opcions. 12 espais en blanc.

- Wortbildung: Un text amb 12 espais en blanc. S'adjunten les paraules, a partir de les quals s'ha de formar la que s'adapti al context i posar-la a l'espai en blanc. L'enfocament de l'activitat és prioritàriament lèxic.

- Umformungen: Verbalstil → Nominalstil ; Relativsatz→Partizipialkonstruktion; direkte →indirekte Rede

Exercicis en els quals s'han de transformar textos breus. L'enfocament és lèxic i gramatical; s'ha de demostrar l'habilitat d'expressar un missatge de forma diferent a la proposada .

S'hi inclouen dos tipus de transformacions: canvi d'estructura i canvi de registre.

EXPRESSIÓ ESCRITA

Objectius generals

- a) Expressar-se de forma extensa mitjançant textos clars i ben estructurats, destacant les idees principals i ampliant-les, defensant el punt de vista propi amb idees complementàries, motius i exemples adients i finalitzar amb una conclusió apropiada.
- b) Seleccionar l'estil i el registre apropiat en funció del lector al qual s'adrecin els textos.
- c) Escriure cartes de diversos tipus i propòsits: sol·licituds i lliurament d'informació; sol·licituds de treball, queixes, disculpes, consells, etc.
- d) Escriure sobre temes complexos i destacar-ne els aspectes més importants.
- e) Expressar-se amb claredat i precisió en la correspondència personal; fer servir l'idioma de manera flexible i eficaç, incloent-hi el llenguatge emocional, al·lusiu i humorístic, encara que l'ús d'aquest llenguatge no sigui sempre totalment adequat des del punt de vista social.
- f) Escriure resums o ressenyes d'obres literàries o cinematogràfiques o d'altre esdeveniments culturals.
- g) Escriure textos argumentatius i discursius, informes, o articles que presentin arguments d'una manera coherent amb una estructura lògica.
- h) L'aprenent d'aquest nivell haurà de mantenir de manera consistent un alt grau de correcció gramatical; els errors encara són presents, emperò han de ser escassos i generalment, l'aprenent ha de ser capaç de corregir-los quan es produeixen.

Format de la prova

Durada de la prova: 90 min aprox.

Valoració de la prova: 20%

Nombre de tasques: 2

Tipus de tasques:

1. Un text breu (180 mots aprox.) 10 punts (50%)

Tipus de text: Articles d'opinió, cartes formals, informes ...

El candidat ha de ser capaç de:

a- Exposar opinions basades en fets coneguts o exposats tenint en compte el lector i el context.

b- Suggestir, sol·licitar o persuadir a través de correspondència dirigida a un lector determinat tenint en compte una situació donada o l'experiència personal i un context.

c- Elaborar informació a partir de fets o dades que menin a conclusions concretes, suggeriments o recomanacions.

En qualsevol cas, s'espera una estructura textual adient i clara, una disposició coherent de la informació i un registre adequat.

S'oferirà una sola tasca obligatòria.

2. Un text llarg (230 mots aprox.) 10 punts (50%)

Tipus de text: Escrits de presentació, fulls informatius, ressenyes o crítiques

El candidat ha de ser capaç de:

- a- Desenvolupar presentacions de personatges tot exposant una conclusió coherent.
- b- Informar o donar instruccions sobre un tema oferint una informació clara i succinta.
- c- Argumentar una opinió sobre un tema donat justificant-ne els diferents arguments.
- d- Descriure i expressar opinions sobre una experiència personal incloent-hi una orientació o recomanació per al lector.

S'oferiran dues propostes, de les quals el candidat n'ha de triar una.

No es permet l'ús del diccionari ni de cap altre instrument de consulta.

Els candidats han d'ajustar-se al tema i l'extensió requerida; els textos massa curts o massa llargs poden rebre una qualificació negativa.

Com s'avalua l'expressió escrita?

S'avalua la competència pragmàtica i lingüística del candidat tenint en compte els aspectes següents:

CRITERIS QUE S'AVALUEN

Adequació: L'assoliment de la tasca; desenvolupament dels punts proposats, l'adequació del registre pel que fa al destinatari, el propòsit i la situació; observar l'extensió o nombre de paraules que s'hagi estipulat i que s'ajusti al format requerit (carta, nota informal, narració,...).

Coherència i Cohesió: Organització sintàctica de la informació, de les idees i del manteniment de la línia discursiva.

Es reflecteix per mitjà de la disposició i unió d'oracions i paràgrafs, l'ús de mecanismes de referència (pronoms, cadenes lèxiques, seqüenciació temporal, l'ús adequat dels signes de puntuació).

Riquesa: La varietat i precisió referent al contingut, estructures i lèxic.

Correcció: L'ús correcte gramatical, sintàctic i lèxic.

EXPRESSIÓ ORAL

Objectius generals

Producció

- a) Fer descripcions i presentacions i produir textos narratius o monòlegs ben detallats sobre temes complexos, integrant-hi subtemes, desenvolupant punts específics i donant forma final al discurs amb una conclusió apropiada.
- b) En adreçar-se a una audiència, expandir i elaborar punts explicatius o donar explicacions prou extenses incloent els exemples adients per donar suport al discurs. L'aprenent ha de saber respondre

a les intervencions de l'audiència de forma espontània i gairebé sense esforç. Quan sigui necessari ha de poder respondre a preguntes inesperades o desviar-se del tema de forma espontània i natural, a més de mostrar capacitat d'enfrontar-se a les crítiques.

Interacció

- a) Escollir una expressió adequada entre un repertori a l'abast de funcions del discurs per a introduir els comentaris propis amb la finalitat de prendre la paraula o mantenir-la i relacionar amb habilitat les pròpies intervencions amb les dels altres interlocutors.
- b) Utilitzar la llengua de manera flexible i eficaç amb finalitats socials i professionals, adequant l'aportació pròpia a les dels altres interlocutors, fent ús de les convencions lingüístiques i paralingüístiques adients.
- c) Formular, de manera precisa, idees i opinions i demanar aclariment dels detalls que necessiten confirmar-se, sobretot si l'accent resulta poc familiar.
- d) Mantenir un torn extens en una conversació informal i participar en intercanvis sobre temes abstractes o culturals amb un bon grau de fluïdesa i un ampli ventall d'expressions.
- e) Presentar descripcions clares i detallades sobre temes complexos que poden incloure subtemes, i desenvolupar alguns punts concrets per a arribar a una conclusió apropiada.
- f) Seguir i participar en converses i discussions informals en grup en les quals es tractin temes abstractes, complexos i, fins i tot, poc familiars.
- g) Seguir i participar en discussions i reunions formals, inclús sobre temes abstractes i poc familiars, sent capaç de presentar un argument sòlid de manera convincent, respondre a preguntes i comentaris i respondre als arguments contraris de manera fluida, espontània i apropiada. Si es produeix una dificultat, es resoldrà mitjançant una reformulació o una pregunta sol·licitant més detall o informació i fent servir les estratègies de compensació de manera adient.
- h) Expressar desacord o crítica sense causar en els interlocutors molèsties o incomoditats produïdes per l'ús de convencions socioculturals no adients.
- i) Participar plenament en entrevistes, com a entrevistat o entrevistador, mostrant la capacitat de desenvolupar el tema amb fluïdesa, sense fer ús d'un guió escrit i sent capaç de dirigir la interacció, incorporant al discurs les preguntes de terceres persones.

Format de la prova

Durada de la prova: 15-20 min

Valoració de la prova: 20%

Nombre de tasques: 2

Tipus de tasques i desenvolupament de la prova:

Es durà a terme per parelles i consta de 2 parts més temps de preparació (10 minuts aproximadament).

Abans de començar la prova, els candidats han de triar dos temes a l'atzar. Disposaran d'uns segons per decidir quin tema volen desenvolupar.

Primera part:

Introducció (aprox. 1 min):

presentació dels candidats, breu intercanvi comunicatiu amb el examinador (no avaluable).

Monòleg (3-4 min):

Exposició per part de cada candidat sobre un tema triat entre dos (pot anar acompanyat d'un suport visual). Aquest tema pot contenir comentaris breus per estimular la intervenció del candidat, per aclarir algun punt o per fer que l'examinand expandeixi algunes de les idees proposades .

Cada candidat escolta l'altre i fa un breu comentari, o resumeix i dona la seva opinió sobre allò que ha escoltat. A continuació començarà la seva exposició.

Els candidats han de demostrar la seva capacitat per ordenar les idees, expressar i justificar opinions, i especular sobre el tema elegit. Si s'hi inclouen suports visuals no s'espera una mera descripció per part dels candidats, sinó que siguin capaços de demostrar la capacitat de síntesi i d'interacció. Les preguntes incloses tenen como finalitat ajudar al desenvolupament del tema.

Segona part:

Activitat de col·laboració: (aprox. 10 min)

Interacció entre dos candidats per portar a terme conjuntament una tasca (comparar diferents alternatives, resoldre conflictes...)

S'esperen breus intercanvis de preguntes i respostes, argumentacions, opinions, raonaments, expressió d'acord o desacord, propostes, etc. Els candidats haurien d'arribar a una decisió negociada o, si més no, intentar-ho de forma persuasiva i eficient. Es valora l'eficiència en l'argumentació i exposició de postures, la capacitat d'interacció i l'adequació a la situació proposada.

Temes possibles: Alternativen im Beruf, Probleme mit Verwaltung, Probleme mit Nachbarn, Ferienorganisation (berufstätige Eltern) ...

No es permet l'ús del diccionari ni de cap altre instrument de consulta.

Com s'avalua l'expressió oral?

Es tenen en compte els següents aspectes:

CRITERIS QUE S'AVALUEN

Adequació: L'assoliment de la tasca; l'adequació del registre pel que fa al destinatari, el propòsit i la situació; l'extensió de les intervencions; la rellevància del contingut, els torns de paraula i les estratègies de cooperació i manteniment de la comunicació.

Coherència: L'organització de la informació i de les idees.

Cohesió: L'ús de connectors discursius, d'altres mecanismes d'interconnexió i dels patrons d'entonació.

Fluïdesa: La capacitat d'actuar en les interaccions amb naturalitat i amb un ritme bastant regular com per a no interrompre la comunicació.

Riquesa: La varietat i precisió referent al contingut, estructures i lèxic.

Correcció: L'ús de les estructures gramaticals i sintàctiques ha de mostrar un grau de correcció adient als requisits del nivell. Se valora també l'esforç que fa l'alumne de fer servir estructures complexes de manera ambiciosa, encara que cometi errors.

Pronunciació: Els intercanvis comunicatius s'han de produir de manera que l'interlocutor no tingui dificultats per entendre a l'alumne. Segons pugen els nivells, l'alumne ha de mostrar un domini més profund de la pronunciació de les paraules i dels patrons d'entonació.

Per superar l'examen, s'haurà d'obtenir un 60% en cada una de les parts de què consta l'examen, i un 60% global. Les parts no aprovades tenen la possibilitat de ser recuperades en la convocatòria extraordinària de setembre.

Atenció: Aquestes proves seran enregistrades per a facilitar la seva posterior valoració. En cas que algun alumne no vulgui donar consentiment a aquest enregistrament, haurà d'indicar-ho expressament al professor.

La nota global de tot l'examen s'obténdrà aplicant els següents percentatges:

Comprensió lectora: global	20% de la nota
Comprensió auditiva: global	20% de la nota
Expressió escrita: global	20% de la nota
Expressió oral	20% de la nota global
Ús de la llengua global	20% de la nota

La qualificació global s'expressarà qualitativament segons les següents equivalències:

Insuficient:	Qualificacions inferiors a cinc punts
Suficient:	Qualificacions iguals o superiors a cinc i inferiors a sis punts
Bé:	Qualificacions iguals o superiors a sis i inferiors a set punts
Notable:	Qualificacions iguals o superiors a set i inferiors a nou punts
Excel·lent:	Qualificacions iguals o superiors a nou punts

Els alumnes oficials podran realitzar al llarg del curs dues proves-simulacres que seguiran el mateix esquema i la mateixa estructura que les proves de certificació. Aquestes proves tenen un valor exclusivament informatiu.

El calendari de proves per al present curs escolar és pot consultar a la pàgina d'inici de www.eoicalvia.com, a l'apartat dates d'exàmens.